

شیمی کانی و دما - فشارسنگی دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی قطع کننده مجموعه دگرگونی - آذرین شترکوه (جنوب شرق شهرود)

سکینه شکاری^{*}، محمود صادقیان^۱، حبیب الله قاسمی^۱، جای مینگو^۲

۱- دانشکده علوم زمین، دانشگاه صنعتی شهرود

۲- مؤسسه زمین‌شناسی و ژئوفیزیک آکادمی علوم چین و دانشگاه نورث‌وست (شمال‌غرب) چین

(دریافت مقاله: ۹۶/۹/۲۰، نسخه نهایی: ۹۷/۱/۲۲)

چکیده: مجموعه دگرگونی - آذرین شترکوه به سن نئوپروتروزوئیک پایانی، در بخش شمالی پهنه‌ساختاری ایران مرکزی و در جنوب‌شرق شهرود واقع است. این مجموعه توسط تعدادی دایک دیابازی به سن ژوراسیک‌میانی قطع شده است. پلاژیوکلاز، پیروکسن و بیوتیت کانی‌های اصلی تشکیل دهنده این دایک‌ها هستند. پلاژیوکلازها بیشتر دارای ترکیب آندزینی ($Ab_{69.51}An_{31.49}$) هستند. پیروکسن‌ها دارای ترکیب $En_{30.45}Fs_{29.42}Wo_{25.29}$ و از نوع اوژیت کم کلسیم یا نیمه کلسیمی و بیوتیتها از نوع سرشار از منیزیم هستند. نتایج زمین‌دما- فشارسنگی با استفاده از شیمی کانی کلینوپیروکسن، دمای ۱۱۰۰ تا ۱۲۰۰ درجه سانتی‌گراد و فشار ۲ تا ۱۰ کیلوبار را نشان می‌دهند. با توجه به ترکیب شیمیایی کانی‌ها، سرشت ماقمای سازنده این دایک‌ها، آهکی-قلیایی بوده و فوگاسیته اکسیژن طی تشکیل و تبلور کانی‌های سازنده آنها نسبتاً کم بوده است. دایک‌های مورد نظر، در یک جایگاه زمین‌ساختی کششی موضعی درون قاره‌ای از نوع حوضه کششی پشت‌کمانی (فرورانش نئوتیتیس به زیر پهنه ساختاری ایران مرکزی) تشکیل شده‌اند.

واژه‌های کلیدی: شیمی کانی؛ دما‌فشارسنگی؛ دایک‌های دیابازی؛ حوضه کششی پشت‌کمانی؛ شترکوه شهرود.

مجموعه‌های دگرگونی - آذرین پی‌سنگی نئوپروتروزوئیک
 پایانی جنوب و جنوب شرقی شهرود در مناطق مختلفی شامل شترکوه، دلبر، بندهزارچاه، دوچاه، احمدآباد، رضا آباد و میامی رخنمون دارند. در سال‌های اخیر، پژوهشگران مختلف [۸-۲۲] به معرفی این سرزمین‌ها و سرزمین‌های مشابه در دیگر مناطق ایران، به عنوان سرزمین‌های گندوانایی واقع در بخش شمالی ایران، پرداخته‌اند. در بیشتر این مناطق مانند بندهزارچاه، گندوانا پرداخته‌اند. در سیستان و بلوچستان، دایک‌های دیابازی به صورت دسته دلبر، سفیدسنگ و رضا آباد، دایک‌های دیابازی به صورت دسته دایک به فراوانی مشاهده می‌شوند. این دسته دایک‌های دیابازی در مناطق نامبرده، مجموعه‌های دگرگونی - آذرین نئوپروتروزوئیک پایانی و اسلیت، فیلیت، ماسه سنگ‌ها و

مقدمه

دسته دایک‌های بزرگی که در پوسته‌های پرکامبرین و فانروزوئیک قرار دارند می‌توانند به تشخیص قلمروهای آذرین بزرگتر کمک کنند. آنها می‌توانند شاهدی بر جدایش قاره‌ای بوده و به عنوان بقایایی از تنوره‌های گوشته‌ای وابسته به فعالیت ماقمایی تعبیر و تفسیر شوند [۱-۷]. در این پژوهش گروهی از این دسته دایک‌ها (dike (or dyke) Swarms) که سرزمین‌های پی‌سنگی پرکامبرین جنوب شهرود را قطع کرده‌اند، مورد توجه قرار گرفته و ماهیت ماقمای سازنده و جایگاه زمین‌ساختی تشکیل آنها از طریق بررسی شیمی کانی‌ها و دما- فشارسنگی، مشخص شده است.

موارد، برگوارگی بارزی از خود نشان می‌دهند که با برگوارگی سنگ‌های متاپلیتی همراه کاملاً هماهنگ و موازی است. دایک‌های دیابازی به سن ژوراسیک میانی به طول چند صدمتر، گنیس‌های مجموعه شترکوه و سنگ‌های فیلیتی به سن ژوراسیک میانی را قطع کرده‌اند (شکل ۱). این دایک‌ها در مجموعه شترکوه، نسبت به مناطق همجوار مانند بندهزارچاه، سفیدسنگ، رضآباد خارتوران و دلبر، از فراوانی کمتری برخوردار هستند. با این وجود، دایک‌های دیابازی منطقه شترکوه دارای ویژگی‌های صحرایی مشابه بسیاری با دایک‌های مناطق یادشده هستند. این دایک‌ها در رخمنون صحرایی دارای رنگ سبز تا خاکستری تیره و ساختهای مخفی بلور و پورفیری هستند. وجود لبه انجامد سریع نیز از دیگر مشخصه‌های این سنگ‌هاست. این ویژگی‌ها بیانگر جایگیری ماگمای سازنده این دایک‌ها در اعمق کم است. براساس روابط روشن صحرایی، این دایک‌ها، سنگ‌های دگرگونی- آذرین نئوپروتروزوئیک پایانی و نهشته‌های رسوبی تربیس پسین - ژوراسیک پیشین را قطع کرده‌اند، ولی آهک‌های ماسه‌ای و فسیل‌دار ژوراسیک میانی- پسین (معادل سازنده دلیچای) و آهک‌های کرتاسه‌پیشین را قطع نکرده‌اند. بنابراین، می‌توان سن اواخر ژوراسیک میانی را برای تزریق آن‌ها در نظر گرفت [۲۳] که با سن ایزوتوپی بدست آمده برای آن‌ها در مجموعه دلبر [۲۴] همخوانی دارد.

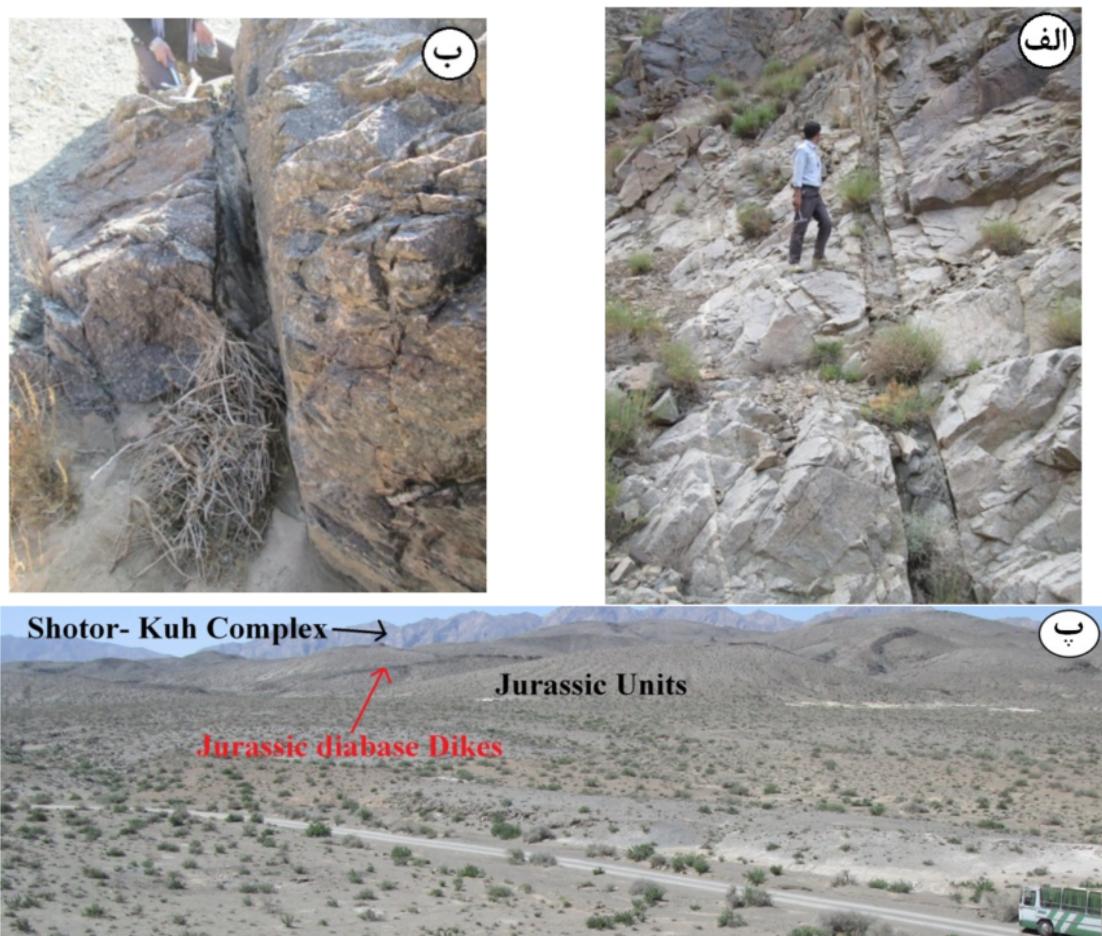
روش بررسی

پس از مطالعه اطلاعات، گزارش‌ها، نقشه‌ها و تصاویر ماهواره‌ای، بازدیدها و برداشت‌های صحرایی در چند نوبت انجام شد و روابط و شواهد زمین‌شناسی صحرایی به دقت بررسی گردید. بر اساس تنوع ترکیبی رخمنون‌های سنگی، نمونه‌هایی برداشت و بر حسب نیاز تعدادی مقطع نازک و نازک- صیقلی از آنها تهیه شد و بررسی‌های سنگنگاری دقیق بر آن‌ها صورت گرفت. به منظور آگاهی از ترکیب شیمیایی کانی‌ها و استفاده از آن‌ها در مباحث سنگ‌زادی، تجزیه شیمیایی نقطه‌ای از کانی‌ها به روش ریزپردازش الکترونی (EPMA) در آزمایشگاه تکامل لیتوسفری موسسه زمین‌شناسی و زمین فیزیک انجمن علمی چین انجام گرفت. دستگاه ریزپردازنده از نوع JXA-8100 و شرایط آزمایش شامل ولتاژ $15kV$ ، جریان ریزکاوا $A \times 10^{-8}$ ، دمای $25^{\circ}C$ و رطوبت 30% بوده و از نمونه استاندارد GB/T 1561- 2002 ساخت کشور چین استفاده شده است.

کنگلومراهای دگرگون شده ژوراسیک میانی را قطع کرده‌اند (سن رویداد دگرگونی ژوراسیک میانی است)، ولی در سنگ‌های جوان‌تر از قبیل آهک‌های کرتاسه پیشین (نهوكومین) و سنگ‌های آتشفسانی رسوبی اوسن دیده نمی‌شوند [۱۶]. کنگلومراها، ماسه‌سنگ‌ها و شیل‌های تربیس پسین - ژوراسیک‌پیشین طی رخداد سیمیرین میانی دستخوش دگرگونی درجه‌پایینی در حد رخساره شیست‌سبز زیرین شده و به اسلیت، فیلیت، ماسه‌سنگ و کنگلومرا دگرگون شده تحول یافته‌اند. سن‌سنگی آپاتیت‌های موجود در این دایک‌ها در منطقه دلبر، به روش U-Pb، سن 152 ± 35 میلیون سال را برای آن‌ها به دست داده است [۱۱] که با سن استنباط شده از روابط صحرایی چینه‌شناسی این توالی‌های سنگی همخوانی کامل دارد. این دایک‌ها از آنجا که برای نخستین بار در مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه گزارش می‌شوند، در این پژوهش به دقت از نظر کانی‌شناسی و سنگ‌شناسی بررسی شده و با نتایج برآمده از پژوهش‌های مشابه در دیگر مناطق همجوار مقایسه شده‌اند.

زمین‌شناسی منطقه

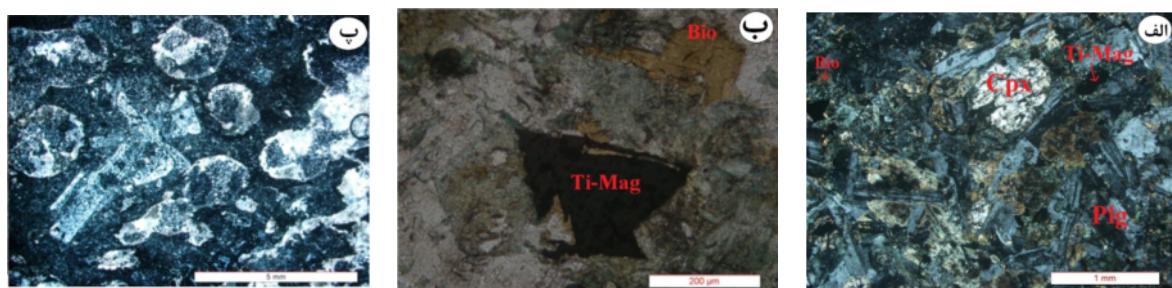
مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه در 80 کیلومتری جنوب‌شرقی شهرود، در گستره بین طول‌های جغرافیایی $34^{\circ}40' \text{ تا } 34^{\circ}55'$ شرقی و عرض‌های جغرافیایی $53^{\circ} \text{ تا } 55^{\circ}32'$ شمالی با روند شرقی- غربی در شمال‌شرقی کویر بزرگ جنوب معلمان و در شمال گسل طرود رخمنون دارد. این مجموعه طیف گستره‌های از سنگ‌های دگرگونی مختلف چون متاپلیت‌ها (فیلیت، میکاشیست، گنیس و میگماتیت)، متاپسالمیت‌ها (ماسه سنگ دگرگون شده)، متاکربنات‌ها (مرمرهای آهکی و دولومیتی)، متابازیت‌ها (آمفیبولیت و گارنت آمفیبولیت) و متاریولیت‌ها به همراه سنگ‌های آذرین بازی الیوین‌گابرویی، گابرویی، دیبوریتی و تودهای گرانیتی می‌لونیتی شده را شامل می‌شود. متاپلیت‌ها حجم غالب مجموعه شترکوه را به خود اختصاص داده‌اند. متابازیت‌ها دارای رخمنون‌هایی به شکل دایک، روانه‌های گدازه‌ای بازی و استوک‌های کوچک مقیاس با ترکیب گابرو دیبوریتی دگرگون شده هستند. این گروه سنگی اغلب با فواصل چند ده تا چند صد متر، همراه با سنگ‌های گنیسی رخمنون دارند و در بیشتر

شکل ۱ الف و ب) تصاویری از دایک‌های دیابازی قطع کننده گنیس‌های مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه، پ) دورنمایی از دایک‌های دیابازی قطع کننده سنگ‌های فیلیتی ترباس پسین- ژوراسیک پیشین در شمال غربی سهل (غرب شترکوه، نگاه به سوی جنوب شرقی).

پلاژیوکلازها به کانی‌های رسی، اپیدوت و کلسیت دگرسان شده‌اند. تعدادی از پیروکسن‌ها نیز به کلریت و اکسیدهای آهن تجزیه شده‌اند. بیشینه اندازه کانی‌های کدر موجود در این دایک‌ها، یک میلیمتر است و برخی از آنها بافت اسکلتی بارزی نشان می‌دهند (شکل ۲).

سنگنگاری
دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی دارای بافت‌های بین‌دانه‌ای، افتیک، ساب‌افتیک، بادامکی، پورفیری و گلوموروپورفیری هستند. آنها بیشتر از پلاژیوکلاز، پیروکسن و در برخی موارد بیوتیت تشکیل شده‌اند (شکل ۲). برخی از

شکل ۲ الف و ب) تصاویر میکروسکوپی نشان‌دهنده حضور بلورهای کلینوپیروکسن (Cpx)، پلاژیوکلاز (Plg)، تیتانومگنتیت (Ti-Mag) و کلریت (Chl) در دایک‌های دیابازی. پ) بافت بادامکی در دایک‌های بازی که با کلسیت پر شده است. علائم اختصاری برگرفته از مرجع [۲۵].

اسفن، سرسیت، اپیدوت، کلسیت، اکسیدها و هیدرواکسیدهای آهن و منگنز نیز کانی‌های ثانویه این سنگ‌ها را تشکیل می‌دهند.

شیمی کانی‌ها

به منظور تعیین ترکیب شیمیایی دقیق کانی‌های اصلی و انجام برآوردهای دما- فشارستجی بر دایک‌های دیابازی، ژوراسیک میانی، تعدادی از دانه‌های پیروکسن‌ها، بیوتیت‌ها، پلاژیوکلازها و کانی‌های کدر موجود در سنگ‌های دیابازی مورد بررسی، برای عناصر اصلی مورد تجزیه شیمیایی نقطه‌ای قرار گرفتند. نتایج تجزیه ریزپردازشی انجام شده، در جدول‌های ۱ و ۲ آورده شده است.

آنها را بر اساس ترکیب کانی‌شناسی و ویژگی‌های بافتی می‌توان دیاباز یا ریزگلبرو نامید. در نمونه‌هایی که بافت بادامکی نشان می‌دهند، کانی‌های پرکننده بادامک‌ها شامل کلریت و کلسیت هستند. گفته‌است که وجود بادامک‌ها در دایک‌ها چندان رایج نیست، ولی دور از انتظار نیز نیست. در برخی موارد، طی جریان یافتن مذاب در دایک‌ها مواد فرآر در لبه دایک‌ها انباسته می‌شوند و می‌توانند به صورت حباب‌های سرشار از مواد فرآر به ویژه گازها ظاهر شوند. خروج گازها از این حباب‌ها و پر شدن آنها توسط فراورده‌های دگرسانی از جمله کلسیت، کلریت و کوارتز، به تشکیل بافت و ساخت بادامکی در آنها منجر می‌شود. کانی‌های فرعی موجود در دایک‌ها، شامل کانی‌های کدر، آپاتیت و اسفن هستند. کلریت،

جدول ۱ نتایج تجزیه اکسیدهای عناصر اصلی به درصد وزنی و مقادیر کاتیونی پیروکسن‌های موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی-آذرین شترکوه.

جدول ۲ داده‌های تجزیه ریزپردازشی پلازیوکلاز، بیوتیت و تیتانومگنتیت موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه.

کانی	پلازیوکلاز					بیوتیت			تیتانومگنتیت
SiO_2	۵۷,۶۵	۵۴,۷۲	۵۷,۳۴	۵۷,۶۱	۶۰,۵۸	۳۵,۴۷	۳۷,۸۳	۳۷,۳۳	۰,۰۷۹
TiO_2	۰,۱	۰,۰۸	۰,۱۲	۰,۱۶	۰,۱۱	۱,۸۶	۱,۹۳	۱,۹۱	۲۲,۲
Al_2O_3	۲۶,۲۷	۲۷,۷۸	۲۶,۳۹	۲۶,۲۱	۱۶,۴۸	۱۳,۶۹	۱۳,۲۹	۱۳,۳۵	۰,۰۶۷
FeO	۰,۰۵	۰,۵۱	۰,۵	۰,۵۸	۵,۵	۲۱,۱۴	۲۰,۰۸	۲۰,۵۱	۷۰,۴۳
MnO	•	•	۰,۳	•	۰,۰۸	۰,۱	۰,۱	۰,۱۱	۱,۰۱۷
MgO	۰,۰۴	۰,۰۸	۰,۰۶	۰,۱۱	۴,۶۳	۱۰,۴۴	۱۱,۵۸	۱۰,۹۴	۰,۰۸۶
CaO	۸,۳	۱۰,۴۵	۸,۷۶	۸,۲۵	۶,۲۶	۰,۲۹	۰,۱۲	۰,۱۴	۰,۰۶۲
Na_2O	۶,۳۶	۵,۲۴	۶,۱۳	۶,۱۲	۶,۷۹	۰,۱۱	۰,۱۲	۰,۱۲	•
K_2O	۰,۱۴	۰,۱	۰,۲۴	۰,۴	۰,۱۱	۶,۹۳	۷,۷۹	۷,۹	۰,۰۰۵
جمع	۹۸,۹	۹۸,۹۶	۹۹,۵۷	۹۹,۴۴	۱۰۰,۵۳	۹۰,۰۴	۹۲,۸۴	۹۲,۳۲	۹۳,۹۹
oxygen	۸	۸	۸	۸	۸	-	-	-	-
Si	۲,۳۳۱	۲,۲۱۲	۲,۳۰۳	۲,۳۱۷	۲,۴۱	۵,۶۸	۵,۷۷۸	۵,۷۶۸	۰,۰۰۴۱
Al	۱,۴۱۶	۱,۴۹۷	۱,۴۱۴	۱,۴۰	۰,۸۷۴	۲,۵۸۴	۲,۳۹۲	۲,۴۳۱	۰,۰۰۴۱
Ti	۰,۰۰۴	۰,۰۰۳	۰,۰۰۵	۰,۰۰۶	۰,۰۰۴	۰,۲۲۳	۰,۲۲۱	۰,۲۲۲	۰,۸۶۹۸
Fe	۰,۰۰۴	۰,۰۴۱	۰,۰۴	۰,۰۴۷	۰,۴۳۷	۲,۸۳۱	۲,۵۶۵	۲,۶۵۱	۳,۰۰۶۷
Mn	•	•	۰,۰۰۳	•	۰,۰۰۷	۰,۰۱۳	۰,۰۱۳	۰,۰۱۵	۰,۰۴۴۹
Mg	۰,۰۰۳	۰,۰۰۶	۰,۰۰۵	۰,۰۰۹	۰,۳۶۹	۲,۴۹۱	۲,۶۳۷	۲,۵۲	۰,۰۰۶۷
Ca	۰,۶۷۱	۰,۸۴۵	۰,۷۰۴	۰,۶۶۴	۰,۴۹۸	۰,۰۵	۰,۰۲	۰,۰۲۳	۰,۰۰۳۵
Na	۱,۰۲۹	۰,۸۴۷	۰,۹۸۵	۰,۹۸۵	۱,۰۸۱	۰,۰۳۵	۰,۰۳۵	۰,۰۳۷	•
K	۰,۰۲۳	۰,۰۱۶	۰,۰۳۸	۰,۰۶۴	۰,۰۱۸	۱,۴۱۶	۱,۵۱۸	۱,۵۵۸	•
Sum	۵,۴۸۲	۵,۴۶۸	۵,۴۹۷	۵,۴۹۸	۵,۶۹۷	۱۵,۳۲۳	۱۵,۱۷۸	۱۵,۳۲۴	۴
xmg	۰,۴۵۱	۰,۱۳۴	۰,۱۰۵	۰,۱۵۷	۰,۴۵۷	۰,۴۶۸	۰,۵۰۷	۰,۴۸۷	۰,۰۰۸۱
Or	۱,۳۱۵	۰,۹۲۸	۲,۲۲۴	۳,۷۴	۱,۰۹۷	-	-	-	-
Ab	۵۹,۷۳	۴۹,۶۰۲	۵۷,۰۴۱	۵۷,۴۹۹	۶۷,۷۱۳	-	-	-	-
An	۳۸,۹۵۶	۴۹,۴۷	۴۰,۷۳۶	۳۸,۷۶۲	۳۱,۱۹	-	-	-	-

بررسی در نمودار مثلثی En-Wo-Fs [۲۶] در قلمرو اوزیت

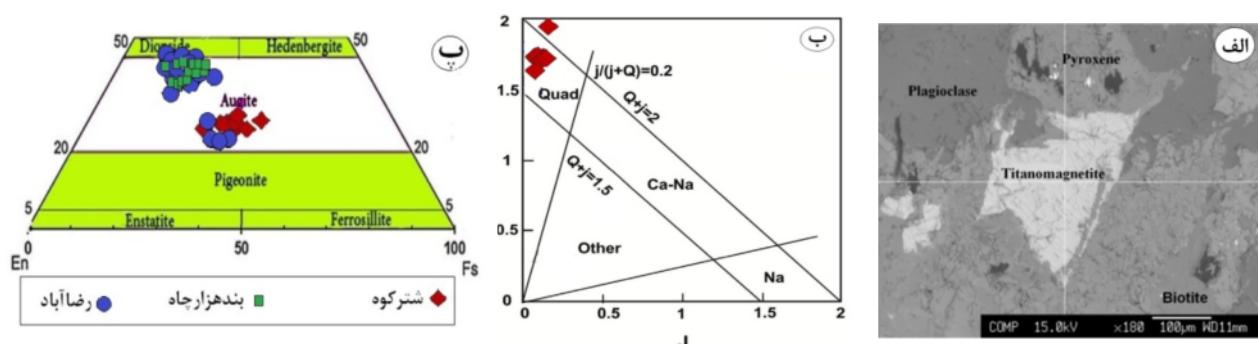
قرار گرفته است (شکل ۳ پ).

پلازیوکلاز: نتایج تجزیه نقطه‌ای پلازیوکلاز و کاتیون‌های آنها پس از محاسبه بر اساس فرمول ساختاری ۸ اکسیژن در جدول ۲ آورده شده است. نتایج تجزیه ریزپردازشی پلازیوکلازها بیانگر ترکیب کانی $\text{An}_{31.49}\text{Ab}_{49.67}$ (آندرزین) برای آنهاست (شکل ۴ الف).

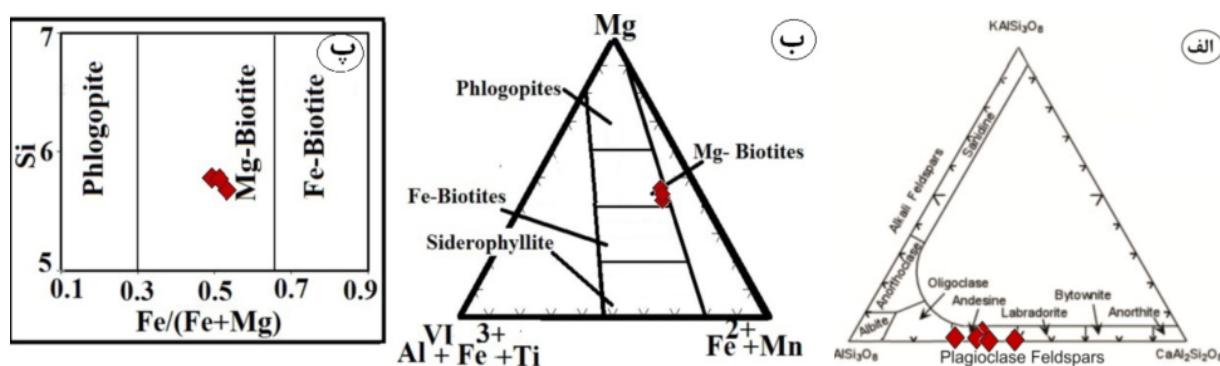
بیوتیت: جایگاه بیوتیت‌های موجود در دایک‌های دیابازی مورد بررسی در نمودار مثلثی $\text{Mg}-(\text{Al}^{\text{VI}}+\text{Fe}^{2+}+\text{Ti})-(\text{Fe}^{2+}+\text{Mn})$ و نمودار تغییرات Si نسبت به $\text{Fe}/(\text{Fe}+\text{Mg})$ [۳۰] نشان می‌دهد که این بیوتیت‌ها از نوع بیوتیت‌های غنی از منیزیم هستند (شکل ۴ ب و پ).

کانی‌های کدر: کانی‌های کدر موجود در دایک‌های مورد بررسی به طور میانگین دارای $۷۰/۴۳$ درصد FeO کل، $۲۲/۲$ درصد TiO_2 و $۱/۰۱$ درصد وزنی MnO بوده و بنابراین تیتانومگنتیت هستند.

پیروکسن: پیروکسن‌ها از خانواده سیلیکات‌های زنجیره‌ای با فرمول عمومی $\text{M}_2\text{M}_1\text{T}_2\text{O}_6$ هستند و ترکیب ساختاری آنها بر اساس ۴ کاتیون و ۶ اکسیژن محاسبه شده است. در جایگاه T کاتیون‌های Si^{4+} , Al^{IV} و با احتمال کمتر Fe^{3+} قرار می‌گیرد. در جایگاه M₁ کاتیون‌های چون Mg^{II} , Fe^{2+} , Al^{VI} , Fe^{3+} , Cr^{III} و Ti می‌نشینند و در جایگاه M₂ کاتیون‌های Ca, Fe^{2+} , Mg و Li^{I} قرار می‌گیرند. بر اساس تجزیه‌های انجام شده و محاسبه قطب‌های نهایی، پیروکسن‌های مورد بررسی در ارای فرمول ساختاری $\text{En}_{30.45}\text{Fs}_{29.42}\text{Wo}_{25.29}$ هستند. در نمودار Q-J [۲۶]، پیروکسن‌های مورد بررسی در گستره پیروکسن‌های نوع Fe-Mg-Ca-Na قرار می‌گیرند (شکل ۳ ب) و به عبارت دیگر از نوع کلسیمی هستند، با این وجود نسبت به پیروکسن‌های دایک‌های دیابازی مشابه در مناطق هم‌جوار مانند دلبر و بند هزارچاه دارای کلسیم کمتری هستند. این پیروکسن‌ها دارای مقدار کمی Na هستند و در نزدیکی محور Q قرار می‌گیرند. جایگاه ترکیبی پیروکسن‌های مورد

شکل ۳ الف) تصویر پس پراکنش از کانی‌های موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه، ب) ترکیب شیمیایی کلینوپیروکسن‌های دایک‌ها بر نمودار $J-Q-J$ [۲۶]. پ) ترکیب شیمیایی کلینوپیروکسن‌های دایک‌ها در رده‌بندی مرجع [۲۶]. جهت مقایسه از داده‌های مجموعه بندهزارچاه [۲۳] و رضاآباد [۲۷، ۲۸] نیز استفاده شده است.

شکل ۴ الف) جایگاه ترکیبی پلاژیوکلازهای موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه در نمودار سه‌تایی Mg -رده‌بندی فلدسپارها [۲۹]. این نمودار نشان می‌دهد که پلاژیوکلازهای مورد بررسی دارای ترکیب آندزینی هستند. ب) نمودار مثلثی $Al+Fe+Ti$ و پ) نمودار Si نسبت به $Fe/(Fe+Mg)$ که نشان‌دهنده ترکیب بیوتیت‌های تجزیه شده است [۳۰].

فشارهای بیشتر متبلور می‌شوند. تعدادی از پیروکسن‌ها نیز طی صعود مagma و جایگیری نهایی آن و درنتیجه در دما و فشار کمتر متبلور شده‌اند، بنابراین، تغییرات گسترده نتایج دما- فشارسنجی به دست آمده در این پژوهش، امری معمول و منطقی است.

براساس نمودار YPT نسبت به XPT، که براساس روابط زیر محاسبه می‌شوند می‌توان دمای تشکیل کلینوپیروکسن‌ها در سنگ‌ها را تعیین کرد [۳۴]. XPT و YPT که بر اساس روابط زیر محاسبه می‌شوند

$$\begin{aligned} XPT &= 0/446 \text{ SiO}_2 + 0/187 \text{ TiO}_2 - 0/404 \text{ Al}_2\text{O}_3 + \\ &0/346 \text{ FeO} - 0/052 \text{ MnO} + 0/309 \text{ MgO} + 0/446 \text{ CaO} - 0/446 \text{ Na}_2\text{O} \end{aligned} \quad (1)$$

$$\begin{aligned} YPT &= -0/369 \text{ SiO}_2 + 0/535 \text{ TiO}_2 - 0/317 \text{ Al}_2\text{O}_3 + \\ &0/232 \text{ FeO} + 0/235 \text{ MnO} - 0.516 \text{ MgO} - 0/167 \text{ CaO} - 0/153 \text{ Na}_2\text{O} \end{aligned} \quad (2)$$

بحث و بررسی

دما- فشارسنجی بر اساس ترکیب کلینوپیروکسن

شرایط دما و فشار تشکیل دایک‌ها با استفاده از روش دما- فشارسنجی تک‌پیروکسن برگرفته از [۳۳-۳۱] و روش ارائه شده در مرجع [۳۴]، تعیین شد. میانگین دمای محاسبه شده از روش نخست [۳۳-۳۱] بین ۱۱۹۵ تا ۱۱۱۵ درجه سانتی‌گراد و میانگین فشار محاسبه شده از بین ۵ تا ۷/۹ کیلوبار است (جدول ۳). میانگین دما و فشار دسته دایک‌های دیابازی مجموعه بندهزارچاه [۲۳] با این روش ۱۱۴۶ تا ۱۱۸۹ درجه سانتی‌گراد و ۷/۲ تا ۲/۲ کیلوبار است که با دما و فشار بدست تغییرات قابل توجه فشار، با تشکیل برخی از پیروکسن‌ها در ترازهای جایگیری مختلف مagma‌های سازنده این دایک‌ها قابل توجیه است. درشت بلورها معمولاً در اعماق بیشتر و دمایها و

دایک‌های مورد بررسی حدود ۱۲۰۰ تا ۱۱۰۰ درجه سانتی‌گراد بوده است. قابل توجه است که نتایج به دست آمده از روش‌های مختلف تقریباً مشابه یکدیگر هستند (شکل ۵ پ).

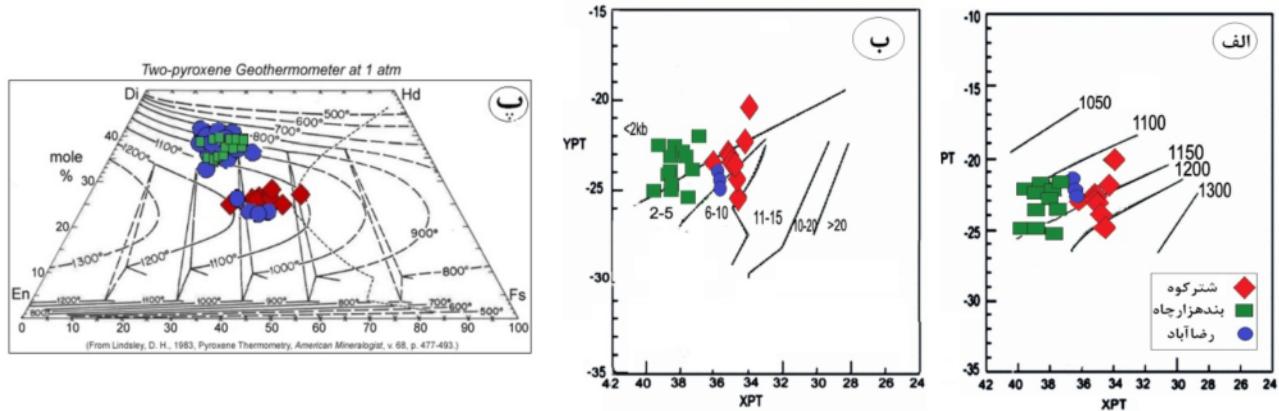
برپایه فراوانی کاتیون‌های Fe، Mg و Ca در ترکیب کلینوپیروکسن‌ها نیز می‌توان دمای تبلور آنها را برآورد کرد [۳۷-۳۵].

به این ترتیب کلینوپیروکسن‌ها در دماهای ۱۲۳۵ تا ۱۰۵۰ درجه سانتی‌گراد و فشار بین ۲ تا ۱۰ کیلوبار تشکیل شده‌اند (شکل ۵).

یک دماسنج ترسیمی بر اساس درصد مولکولی ولاستونیت-انستاتیت-فروسیلیت، توسط لیندلسی معرفی شد [۳۵] که کاربرد گسترده‌ای در دماسنجی کلینوپیروکسن‌ها دارد. بر اساس این روش، دمای تبلور کلینوپیروکسن‌های موجود در

جدول ۳ نتایج دما-فشارسنجی با استفاده کانی پیروکسن موجود در دایک‌های ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی-آذرین شترکوه.

متوجه	[۳۱]				[۳۲]				[۳۳]				دماسنجی بر اساس ترکیب پیروکسن	
	T(C)	P(kbar)	T(C)	P(kbar)	T(C)	P(kbar)	T(C)	P(kbar)	T(C)	P(kbar)	T(C)	P(kbar)		
Average	۱۱۹۳,۵	۵,۷	۱۱۹۵,۳	۷,۳	۱۱۶۱	۵	۱۱۱۵,۵	۷,۹						
[۴۲]														
FeO	۱۵,۹۹	۱۵,۲۴	۱۴,۲۳۵	۱۴,۸	۱۵,۷۱	۱۵,۸۵	۱۷,۱۱	۱۶,۵	۱۷,۵۸	۲۰,۹۸	۱۵,۰۸	۲۶,۸۱		
MgO	۱۲,۷۲	۱۲,۷۷	۱۴,۸۴۶	۱۳,۲	۱۲,۶۷	۱۲,۹	۱۲,۳۲	۱۲,۷۳	۱۱,۴۵۳	۱۰,۳۳	۹,۸۶۹	۹,۰۵۳		
CaO	۱۱,۹۸	۱۲,۳۷	۱۱,۶۳۸	۱۲,۱۹	۱۱,۸۸	۱۱,۹۷	۱۱,۵۸	۱۱,۷۹	۱۱,۶۴	۱۰,۴۳	۱۲,۴۷	۱۰,۲۸		
Ca	۰,۲۱۴	۰,۲۲۱	۰,۲۰۸	۰,۲۱۷	۰,۲۱۲	۰,۲۱۳	۰,۲۰۷	۰,۲۱	۰,۲۰۸	۰,۱۸۶	۰,۲۲۲	۰,۱۸۳		
Mg	۰,۳۱۶	۰,۳۱۷	۰,۳۶۸	۰,۳۲۸	۰,۳۱۴	۰,۳۲	۰,۳۰۶	۰,۳۱۶	۰,۲۸۴	۰,۲۵۶	۰,۲۴۵	۰,۲۲۵		
Fe	۰,۲۲۳	۰,۲۱۲	۰,۱۹۸	۰,۲۰۷	۰,۲۱۹	۰,۲۲۱	۰,۲۲۸	۰,۲۲۹	۰,۲۴۵	۰,۲۹۲	۰,۲۱	۰,۳۷۳		
X _{Cpx}	۰,۴۱۳	۰,۴۰۱	۰,۳۵	۰,۳۸۷	۰,۴۱	۰,۴۰۸	۰,۴۳۸	۰,۴۲۱	۰,۴۶۳	۰,۵۲۲	۰,۴۶۱	۰,۶۲۴		
[Ca]	۰,۲۸۴	۰,۲۹۴	۰,۲۶۸	۰,۲۸۹	۰,۲۸۵	۰,۲۸۳	۰,۲۷۵	۰,۲۷۸	۰,۲۸۲	۰,۲۵۳	۰,۳۲۸	۰,۲۳۵		
T	۱۲۱۲	۱۲۰۶	۱۲۶۸	۱۲۲۰	۱۲۱۴	۱۲۱۷	۱۲۱۰	۱۲۱۶	۱۱۸۹	۱۱۸۴	۱۱۲۹	۱۱۵۶		
[۳۸]														
P(kbar)	Ti	Fe	Al	Cr	Na	Ca	K	a_{en}^{cpx}	T(K)	T(°C)				
۸	۰,۰۴	۰,۵۴	۰,۲۲	+	۰,۰۸	۰,۲۳	۰,۰۱	۰,۶	۱۴۲۵,۴	۱۱۵۲,۴				

شکل ۵ (الف و ب) نمودارهای تعیین دما و فشار تشکیل کلینوپیروکسن‌های موجود در دایک‌های ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی-آذرین شترکوه، بندهزارچاه و رضآباد با استفاده از روش مرجع [۳۴]. دمای تشکیل اغلب کلینوپیروکسن‌ها بین ۱۰۵۰ تا ۱۲۳۵ درجه سانتی‌گراد در فشارهای ۲ تا ۱۰ کیلوبار است. (پ) تعیین دمای تشکیل کلینوپیروکسن‌های موجود در دایک‌های ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی-آذرین شترکوه با استفاده از دماسنج تک پیروکسن [۳۵].

$$\alpha_{\text{Ca}}^{\text{CPX}} = (1-\text{Ca}-\text{Na}-\text{K}) \cdot (1 - 1/2(\text{Al} + \text{Cr} + \text{Na} + \text{K})) \quad (6)$$

بر اساس نمودار $\text{Mg} \#$ نسبت به Cr_2O_3 [۴۰، ۳۹] کلینوپیروکسن‌های موجود در مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه در گستره کلینوپیروکسن‌های کم فشار و کم دما قرار می‌گیرند (شکل ۶) [۴۱-۳۹].

دما- فشارسنجی بر اساس ترکیب پلازیوکلاز پلازیوکلاز در طیف گستردگی از دماها، فشارها و مقادیر فشارآب متبلور می‌شود. با افزایش دما و مقدار آب، مقدار سازنده آنورتیتی در پلازیوکلاز افزایش می‌یابد [۴۲] و با افزایش فشار، مقدار سازنده آلبیتی پلازیوکلاز بیشتر می‌شود [۴۳]. استفاده از دما- فشارسنجی پلازیوکلاز، به روش ارائه شده در مرجع [۳۳] دما و فشار تشکیل این کانی در دمای انسداد آن به دست می‌آید. بر اساس این روش، به طور میانگین دماهای ۱۱۲۲ تا ۱۲۴۹ درجه سانتی‌گراد و فشار ۷/۸ کیلوبار به دست می‌آید (جدول ۴). این دما و فشار با نتایج به دست آمده از دما- فشارسنجی پیروکسن‌ها همخوانی کامل دارد.

بر اساس پیشنهاد کرتز [۳۷] دمای تشکیل کلینوپیروکسن‌ها از رابطه زیر قابل ارزیابی است:

$$T(^{\circ}\text{C}) = 1000 / 0.54 + 0.608X_{\text{CPX}} - 0.304\ln(1 - 2[\text{Ca}]^{\text{CPX}}) - 273 \quad (3)$$

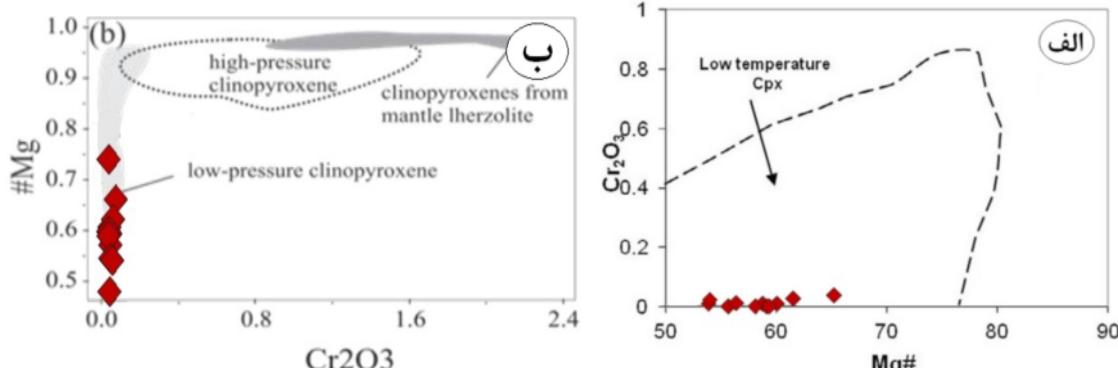
$$X_{\text{CPX}} = [\text{Fe}^{2+} / (\text{Fe}^{2+} + \text{Mg})]^{\text{CPX}} \quad (4)$$

$$[\text{Ca}] = \text{Ca} / (\text{Ca} + \text{Mg} + \text{Fe}^{2+}) \quad (4)$$

بر این اساس، بیشتر کلینوپیروکسن‌های مورد بررسی در دمای بین ۱۱۲۹ تا ۱۲۲۰ درجه سانتی‌گراد تشکیل شده‌اند (جدول ۲).

نیلیس و تیلور [۳۸] از یک ترکیب تجرب به منظور دماسنج تک‌پیروکسن برای دماهای ۸۱۳ تا ۱۱۳۳ درجه سانتی‌گراد و فشار ۳ تا ۶۳ کیلوبار استفاده نموده‌اند. نتایج دماسنجی کلینوپیروکسن‌ها در جدول ۳ آورده شده است. دمای تشکیل کلینوپیروکسن‌ها در فشارهای ۶ تا ۱۰ کیلوبار، به طور میانگین ۱۱۵۲ درجه سانتی‌گراد برآورد شده است. در این روش از فرمول زیر استفاده شده است:

$$T(\text{K}) = 23166 + 39.28 \cdot P(\text{Kbar}) / 13.25 + 15.35 \cdot \text{Ti} + 4.50 \cdot \text{Fe} - 1.55 \cdot (\text{Al} + \text{Cr} - \text{Na} - \text{Ka}) + (\ln \alpha_{\text{Ca}}^{\text{CPX}})^2 \quad (5)$$

شکل ۶ ترکیب کلینوپیروکسن‌های موجود در دایک‌های ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه در (الف) نمودار $\text{Mg} \#$ برای کلینوپیروکسن‌ها [۳۹] و (ب) [۴۰]، (برگفته از مرجع [۴۱]).

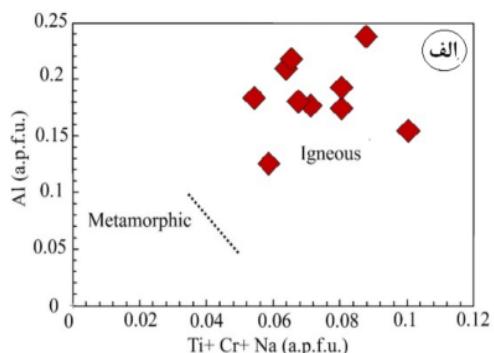
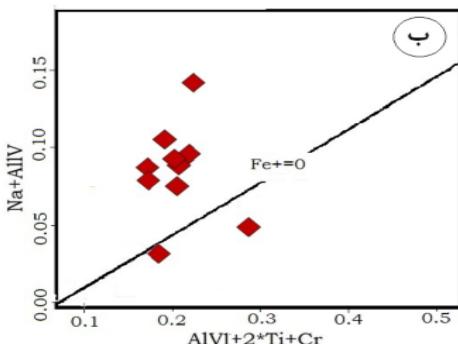
جدول ۴ نتایج حاصل از دما- فشارسنجی پلازیوکلازهای موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه به روش مرجع [۳۳].

	23		(24a)	25a	26	KD(Ab-An)
	T(C)	T(C) sat	T(C)	P(kbar)	T(C) sat	
1	۱۱۳۴,۶	۱۱۵۵	۱۱۳۹,۵	۸,۱	۱۱۶۸,۸	۰,۴۳
2	۱۱۴۹,۳	۱۱۵۵	۱۱۵۸,۷	۵,۵	۱۱۶۸,۸	۰,۲۸
3	۱۱۱۴,۹	۱۱۳۷,۴	۱۱۱۲,۵	۶,۷	۱۱۳۶,۸	۰,۳۹
4	۱۱۲۴,۹	۱۱۵۰,۵	۱۱۱۳,۲	۸,۹	۱۱۳۵,۸	۰,۴۸
5	۱۰۹۷,۷	۱۱۳۷,۴	۱۰۹۰,۴	۹,۶	۱۱۳۶,۸	۰,۶۱
average	۱۱۲۴,۲	۱۱۴۷,۱	۱۱۲۲,۹	۷,۸	۱۱۴۹,۴	۰,۴

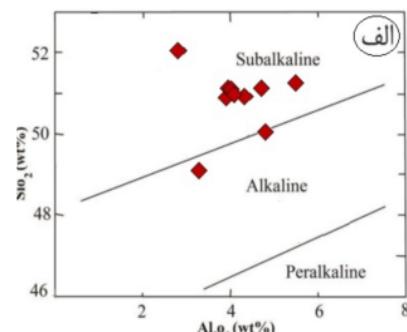
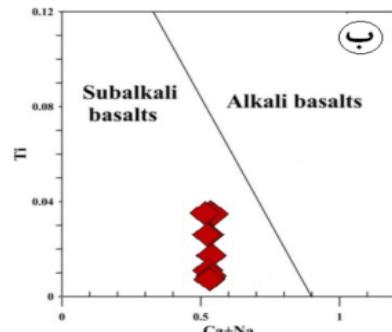
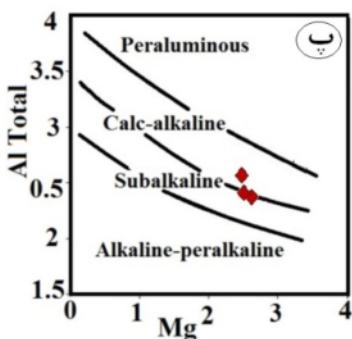
نسبتاً پایین در محیط تبلور ماقمای سازنده دایک‌هاست. برای تعیین سری ماقمایی دایک‌های مورد بررسی از نمودارهای مراجع [۴۸-۴۶] استفاده شد. ترکیب شیمیایی کلینوپیروکسن‌ها از آنجا که تابعی از ترکیب شیمیایی و محیط تشکیل ماقمای سازنده آنهاست، بنابراین می‌تواند اطلاعاتی در رابطه با سری ماقمایی تشکیل دهنده سنگ‌ها ارائه دهد [۴۶]. با استفاده از مقادیر SiO_2 و Al_2O_3 در ترکیب شیمیایی پیروکسن‌ها، سری‌های ماقمایی قلیایی، نیمه قلیایی و فوق قلیایی از یکدیگر قابل تفکیک هستند. شیمی سنگ‌کل این دایک‌ها نیز این موضوع را تأیید می‌کند [۵۳-۴۹]. براساس نمودار Ti نسبت به $\text{Ca}+\text{Na}$ [۴۷] نیز ماقمای سازنده دایک‌های مورد بررسی دارای ماهیت نیمه قلیایی بوده است (شکل ۸ الف). همچنین در نمودار Al نسبت به Mg کل [۴۸] بر اساس ترکیب بیوتیت‌ها، ماقمای این دایک‌ها نیز در گستره نیمه قلیایی قرار می‌گیرند (شکل ۸ ب).

سری ماقمایی

بر اساس نمودار دوتایی Al نسبت به $\text{Ti} + \text{Cr} + \text{Na}$ [۴۴] کلینوپیروکسن‌های وابسته به سنگ‌های آذرین و دگرگونی از یکدیگر قابل تفکیک هستند. برای تعیین سری ماقمایی، جایگاه زمین‌ساختی و برآوردهای زمین دما - فشارسنگی با استفاده از ترکیب پیروکسن‌ها لازم است که نخست ماهیت پیروکسن‌های مورد بررسی تعیین شود. بر همین اساس با توجه به نمودار شکل ۷ الف، پیروکسن‌های مورد بررسی، همه در گستره پیروکسن‌های تبلور یافته از مگما قرار می‌گیرند [۴۴] که تأییدی بر مشاهدات صحرایی و سنگ‌شناسی است. مقدار Fe^{3+} موجود در پیروکسن‌ها به مقدار اکسیژن موجود در محیط تشکیل آنها بستگی دارد و با توجه به نمودار $\text{Na}+\text{Al}^{\text{IV}}$ نسبت به $\text{Al}^{\text{VI}}+2\text{Ti}+\text{Cr}$ [۴۵] (شکل ۷ ب) قابل ارزیابی است. چنان که در شکل ۷ ب دیده می‌شود، بیشتر نمونه‌ها در گستره بالای خط ۰ قرار گرفته‌اند که نشانگر فوگاسیته اکسیژن

شکل ۷ (الف) تعیین ماهیت پیروکسن‌های موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه دگرگونی- آذرین شترکوه بر نمودار دوتایی Al نسبت به $\text{Ti} + \text{Cr} + \text{Na}$ [۴۴]، (ب) جایگاه این کلینوپیروکسن‌ها بر نمودار $\text{Na}+\text{Al}^{\text{IV}}$ نسبت به $\text{Al}^{\text{VI}}+2\text{Ti}+\text{Cr}$ [۴۵] (شکل ۷ ب) قابل ارزیابی است.

شکل ۸ (الف) موقعیت کلینوپیروکسن‌های موجود در دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی مجموعه شترکوه در نمودار SiO_2 (wt%)- Al_2O_3 (wt%) [۴۶] و (ب) نمودار Ti (a.p.f.u.) - $\text{Na}+\text{Ca}$ (a.p.f.u.) [۴۰] نمونه‌ها در گستره نیمه قلیایی قرار می‌گیرند. (ج) نمودار توزیع Al - Mg در کانی بیوتیت [۴۷]. (ف)مول واحد ساختاری کانی).

ویژگی‌های ماقماهای مربوط به محیط‌های کششی پشت‌کمانی است.

کشش‌های درون قاره‌ای در زمان تریاس پسین – ژوراسیک-پیشین [۶۴]، در شمال ایران (البرز جنوبی – شمال ایران مرکزی)، در اوخر تریاس تا ژوراسیک میانی گسترش یافته است [۶۵-۶۹]. به عقیده ونگ و همکاران [۶۶] این فرایندهای کششی همراه با نازک‌شدن سنگ کره، به توسعه فعالیت‌های ماقمایی درون‌ورقه‌ای در طول لبه غیرفعال گندوانا منجر شده است. کاهش فشار برآمده از کشش و بازشدن سنگ‌کارهای قاره‌ای، به همراه گرمای ناشی از بالا آمدگی گوشه داغ سمت کره‌ای، سبب ذوب‌بخشی گوشه سنگ کره‌ای زیرقاره‌ای و تشکیل مذاب‌های بازالتی شده است که از طریق گسل‌های کششی موضوعی، به طرف سطح زمین بالا آمدند. با توجه به سن 152 ± 35 میلیون سال برای این سنگ‌ها در منطقه دلبر [۱۵]، و سن میانگین 169 میلیون سال (به روش U-Pb بر زیرکن) برای گلبرودیوریت‌های ژوراسیک در منطقه ماجرد (واقع در 150 کیلومتری جنوب‌شرقی شهرود) [۶۷]، احتمالاً ماقماهای بازی در یک حوضه کششی در شمال پهنه ساختاری ایران مرکزی تا جنوب البرز تشکیل شده‌اند. تشکیل این حوضه‌ها، ناشی از بالا آمدگی گوشه داغ سمت کره‌ای در زیر پوسته قاره‌ای در اوخر تریاس تا ژوراسیک میانی بوده است.

با توجه به تهی‌شدگی نمونه‌های ایران مرکزی از عناصر HFSE بهویژه Nb، و نبود ناهنجاری منفی از عناصر Zr، P، Nb در نمونه‌های البرز، احتمالاً ماقماهای سازنده سنگ‌های آذرین ژوراسیک ایران مرکزی از ذوب‌بخشی در درجه بالاتر گوه‌گوشه‌ای متاسوماتیسم اسپینل لرزولیتی در اعماق کمتر و نمونه‌های البرز از ذوب‌بخشی درجه پایین‌تر گوشه‌ته گارنت لرزولیتی در اعماق بیشتر (80 تا 100 کیلومتری) تشکیل شده است [۵۳، ۲۳]. ماقمای برآمده از این منابع، از طریق فضاهای و شکستگی‌های ایجاد شده در امتداد گسل‌های عادی، خود را به سطح رسانده و ضمن صعود به ترازهای بالاتر، دستخوش فرایندهای سنگ‌شناسی مختلف چون جدایش آمیختگی، هضم و آلیش پوسته‌ای شده‌اند و به صورت روانه‌های بازالتی، دایک‌های کوچک و بزرگ ریز‌گلبرویی تا گلبرودیوریتی در مجموعه‌های پی‌سنگی به سن نئوپروتروزونیک-پایانی و درون توالی رسوی معادل سازنده شمشک در ایران

در تریاس پسین تا ژوراسیک پیشین- میانی دری پی شروع فرورانش ورقه اقیانوسی نئوتیس زاگرس به زیر لبه جنوبی ایران مرکزی، حوضه‌های کششی پشت کمانی اولیه در بخش‌های شمالی ورقه قاره‌ای ایران مرکزی [۱۵، ۲۴، ۱۶، ۵۰-۵۲، ۵۴-۵۶] و جنوب البرز‌شرقی [۶۱-۶۷]، ایجاد شده است [۵۳]. در این حوضه‌ها، سنگ‌های آذرین بازی به هر دو صورت خروجی (بازالتی) و نفوذی (دایک، سیل و استوک‌های کوچک با ترکیب گابرو تا دیوریت) تشکیل شده‌اند. این سنگ‌های آذرین بازی دارای ویژگی‌های زمین‌شیمیایی ماقماهای محیط‌های کششی پشت کمانی اولیه درون قاره‌ای هستند.

در لبه شمالی پهنه ایران مرکزی (مناطق میامی، دلبر، شترکوه، بندهزارچاه، دوچاه، ماجراد، سفیدسنگ، رضا آباد و احمد آباد، در جنوب‌شرقی شاهروド)، در بخش زیرین توالی رسوی تریاس پسین- ژوراسیک پیشین (معادل سازنده شمشک)، روانه‌های بازالتی، دایک‌ها و استوک‌های کوچک دیابازی- میکرو‌گلبرویی تا گلبرویی و پگماتوئیدهای دیوریتی و گلبرویی دیده می‌شوند. دسته دایک‌های دیابازی به سن ژوراسیک میانی با روندی شرقی- غربی تا شمال‌شرقی - جنوب‌غربی، مجموعه‌های دگرگونی- آذرین نئوپروتروزونیک پایانی و واحدهای رسوی تریاس پسین- ژوراسیک پیشین را قطع کرده‌اند [۱۵، ۱۶، ۲۴، ۵۶-۵۰، ۶۰، ۶۱]. این دسته دایک‌های دیابازی، اطلاعات با ارزشی پیرامون کشش‌های بزرگ مقیاس در سنگ‌کره قاره‌ای ارائه می‌کنند. آن‌ها، به عنوان مجراهای انتقال ماقما، ممکن است ویژگی‌های ماقماهای اولیه عبوری از این مجراهای را حفظ نمایند، زیرا کمتر دستخوش پدیده هضم و آلیش می‌شوند [۶۲]. از این‌رو، اهمیت فراوانی در تفسیر روند تکامل زمین‌دینامیکی پوسته قاره‌ای دارند [۷، ۶۳].

بر اساس نتایج پژوهش حسینی و همکاران [۱۲]، در نمودارهای بهنجار شده نسبت به گوشه اولیه و کندریت، تقریباً همه نمونه‌های دایک‌های دیابازی ژوراسیک میانی ایران مرکزی (LILE) و غنی‌شدگی شدید از عناصر سنگ‌دوست بزرگ یون (REE) و عناصر خاکی نادر سبک (LREE) و تهی‌شدگی از عناصر خاکی نادر سنگین (HREE) نشان می‌دهند که نشانگر نشأت‌گیری این سنگ‌ها از یک گوه گوشه‌ای دگرنهاده است. بعلاوه، این دایک‌ها از عناصر با شدت میدان بالا (HFSE) بهویژه Nb تهی‌شدگی نشان می‌دهند؛ این ویژگی یکی از

external consequences", Rev Geophysics 32 (1994) 1–36.

[2] Coffin M. F., Eldholm O., "Large igneous provinces". In: Selley RC, Cocks R, Plimer IR, (eds) Encyclopedia of geology. Elsevier, Oxford (2005) 315–323.

[3] Ernst R. E., Buchan K. L., "Giant radiating dyke swarms: Their use in identifying Pre-Mesozoic large igneous provinces and mantle plumes". In: Mahoney JJ, Coffin MF (eds) Large Igneous Provinces: Continental, Oceanic, and Planetary Flood Volcanism. AGU Geophys Monogr 100 (1997) 297–333.

[4] Ernst R. E., Buchan K. L., "Recognizing mantle plumes in the geological record", Annual Rev Earth Planet Sci 31 (2003) 469–523.

[5] Ernst R. E., Buchan K. L., Campbell I. H., "Frontiers in large igneous province research". Lithos 79 (2007) 271–297.

[6] Bryan S. E., Ernst R.E., "Revised definition of Large Igneous Provinces (LIPs)". Earth Sci Rev 86 (2008) 175–202.

[7] Srivastava R. K., "Dyke Swarms: Keys for Geodynamic Interpretation", Springer-Verlag Berlin Heidelberg, (2011) 637p.

[8] Hassanzadeh J., Stockli D., Horton B., Axen G., Stockli L., Grove M., Shmitt A., Walker D., "U-Pb zircon geochronology of late Neoproterozoic – Early Cambrian granitoids in Iran: Implications for paleogeography, magmatism, and exhumation history of Iranian basement", Tectonophysics 451(2008) 71–96.

[9] Rahmati-Ikhchi M., Faryad S. W., Holub F.V., Košler J., Frank W., "Magmatic and metamorphic evolution of the Shotur Kuh metamorphic complex (central Iran)", Int. J. Earth. Sci. 100 (2011) 45–62.

[10] Shafaii Moghadam H., Khademi M., Hu H., Stern R. J., Santos J.F., Wu Y. "Cadmian (Ediacaran Cambrian) arc magmatism in the ChahJam–Biarjmand Metamorphic Complex (Iran): magmatism along the northern active margin of Gondwana", Gondwana Research 27(1) (2013) 439–452.

[11] Balaghi Z., Sadeghian M., Ghasemi H., Zhai M.G., Mohajjal M., "Zircon U–Pb ages, Hf isotopes and geochemistry of the schists, gneisses and granites in Delbar Metamorphic-Igneous Complex, SE of Shahrood (Iran): implications for Neoproterozoic geodynamic evolutions of central Iran", Journal of Asian Earth Sciences, 92 (2014) 92–124.

مرکزی و سازند شمشک در البرز در زمان ژوراسیک میانی
جاری شده و یا تزریق شده‌اند.

برداشت

دایک‌های دیابازی به سن ژوراسیک‌میانی، مجموعه دگرگونی – آذرین شترکوه به سن نفوپروتروزوفیک پایانی را قطع کرده‌اند. کانی‌های اصلی تشکیل دهنده این دایک‌ها شامل پلازیوکلاز، پیروکسن و به مقدار کمتر بیوتیت است. پلازیوکلازها بیشتر از نوع آندزین ($Ab_{69-51}An_{31-49}$), پیروکسن‌ها دارای ترکیب $En_{30-45}Fs_{29-42}Wo_{25-29}$ و از نوع اوژیتی و بیوتیت‌ها اغلب نسبتاً غنی از منیزیم هستند. دمایا و فشارهای بدست آمده با روش‌های مختلف دما-فشارسنگی بیانگر تشکیل کلینوپیروکسن‌ها در دمایا ۱۱۰۰ تا ۱۲۰۰ درجه سانتی‌گراد و فشارهای ۲ تا ۱۰ کیلوبار است. براساس ترکیب شیمیایی قلیایی، فوگاسیته اکسیژن طی تبلور آنها پایین و جایگاه زمین‌ساختی تشکیل آنها محیط‌های کشنشی درون قاره‌ای موضعی پشت‌کمانی بوده است. تشکیل این حوضه‌های کشنشی ناشی از بروز کشش در پوسته قاره‌ای بر پهنه فرونش زاگرس (شمال پهنه‌ساختاری ایران مرکزی-جنوب البرز) و بالا‌آمدگی گوشه‌های داغ سست کره‌ای زیر آنها در زمان ژوراسیک میانی بوده است. گفتنی است که این فعالیت‌های ماگمایی از اواخر تریاس شروع شده و تا اواخر ژوراسیک میانی ادامه داشته است، ولی در زمان‌ها و مکان‌های مختلف به شکل‌های متفاوت ظاهر شده‌اند. ماگماهای بازالتی به دست آمده، از طریق فضاهای شکستگی‌های کشنشی عمیق، خود را به سطح رسانده و ضمن صعود به ترازهای بالاتر، به صورت روانه‌های بازالتی، دایک یا توده‌های نفوذی کوچک گابرویی/دیوریتی در توالی رسوبی سازند شمشک و معادل آن در ایران مرکزی در زمان ژوراسیک‌میانی جریان یافته یا تزریق شده‌اند.

قدرتانی

این پژوهش با حمایت مالی حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه صنعتی شاهزاده و مؤسسه زمین‌شناسی و زمین‌فیزیک، انجمن علوم چین انجام شده است، که بدین وسیله از آنها تشکر و قدردانی می‌نماییم.

مراجع

- [1] Coffin M.F., Eldholm,O., "Large igneous provinces: Crustal structure, dimensions, and

- volution of intracontinental extensional basins of late Neoproterozoic", Scientific Quarterly Journal, GEOSCIENCES, Vol. 27, No.105, (2017), 167-182.*
- [22] Shekari S., Sadeghian M., Ghasemi H., Zhai M., "Mineral chemistry, petrogenesis of metapelitic rocks of metamorphic - igneous Shotor-Kuh complex (SE Shahrood)", Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy 26, no. 1 (2018), 184-204.
- [23] Hosseini S. H., Sadeghian M., Ghasemi H., "Petrology, Geochemistry and Stratigraphic Setting of Diabasic Dyke Swarms Crosscutting the Band-E-Hezarchah Granitoid Pluton (Se Shahrood): An Evidence for Middle Cimerian Magmatism" Journal Of Geochemist 1, no. 4 (2014): 310-318.
- [24] Balaghi Einalou Z., Sadeghian M., Ghasemi H., Mohajel M., Zhai M., "Mineralogy, Geochemistry and Radiometric Age of Mafic Dikes in Delbar Metamorphic Complex (Southeast of Shahrood)" Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy 22, no. 3 (2014), 471-484.
- [25] Spear F.S., "Metamorphic Phase Equilibria and Pressure-Temperature-TimePaths". Mineralogical Society of America Monograph 1. MSA, Washington, (1993).
- [26] Morimoto N., Fabrices J., Ferguson A. K., Ginzburg I. V., Ross M., Seifer F. A., Zussman J., Akoi K., Gottard G., "Nomenclature of pyroxenes", Mineralogical Magazine. 52 (1988) 535-550.
- [27] Sadeghian M., Shekari S., Khebreh D., Khaksar T., "Petrogenesis and mineralogy of Metamorphic-igneous Reza-abad (SE Shahrood)", Kharazmi journal of earth sciences, (in press).
- [28] Rostami-hussory M., Ghasemi H., kavan Nang P., Rezaii M., Mobasher M., "Mineralchemistry and thermobarometry of Jurassic diabase dikes swarm from West Reza-Abad (South West of Biarjomand)", Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy, 25 (4): 2018 761-774.
- [29] Deer W.A., Howie R.A., Sussman J., "An introduction to the rock forming minerals", Longman Ltd (1992) 528p.
- [30] Foster M. D., "Interpretation of the composition of trioctahedral micas", United States Geological Survey Professional Paper, 354-B (1960) 11-46.
- [31] Putirka K., Johnson M., Kinzler R., Walker D., "Thermobarometry of mafic igneous rocks based on clinopyroxene-liquid equilibria, 0-30 [12] Hosseini S.H., Sadeghian M., Zhai M., Ghasemi H., "Petrology, geochemistry and zircon U-Pb dating of Band-e-Hezarchah metabasites (NE Iran): An evidence for back-arc magmatism along the northern active margin of Gondwana. Chemie Erde", Geochemistry, 75 (2015) 207-218.
- [13] Shafaii Moghadam H., Li H. X., Stern R. J., Ghorbani G., Bakhshizad F., "Zircon U-Pb ages and Hf-O isotopic composition of migmatites from the Zanjan – Takab complex, NW Iran: Constraints on partial melting of metasediments", Lithos (240 –243) (2016), 34–48.
- [14] Shafaii Moghadam H., LiH X., Stern R. J., Santos J.F., Ghorbani G., Pourmohsen M., "Age and nature of 560–520 Ma calc-alkaline granitoids of Biarjmand, northeast Iran: insights into Cadomian arc magmatism in northern Gondwana", International Geology Review 58, 12 (2016), 1492–1509.
- [15] Balaghi Einalou M., "Petrology and geochemistry of Delbar metamorphic- igneous complex, Biarjomand region (Southeast of Shahrood)", PhD thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2014), (in Persian).
- [16] Hosseini S.H., "Petrology, geochemistry and geochronology of Band-e-Hezarchah granitoids (SE Shahrood)", PhD thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2015), (in Persian).
- [17] Safarzadeh E., Masoudi F., Hassanzadeh J., Pourmoafi S. M., "The presence of Precambrian basement in Gole Gohar of Sirjan (south of Iran)", Petrology, 7 th Year, No. 26, (2016) 153-170.
- [18] Hosseini S. H., Sadeghian M., Zhai M., Ghasemi H., "Mineral Chemistry, Petrogenesis and Tectonic Setting of Band-E-Hezarchahgranitoids (SE Shahrood)." Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy 24, no. 2 (2016): 259-272.
- [19] Mousavi Nejadsoogh S., Nasrabad M., Nozaim R., Davoodi Z., "Thermobarometry and tectonic setting of Precambrian metamorphic basement of Central Iran in the Lakh Bargheshi area (southwest of Bardaskan, Khorasan Razavi)", Petrology, 7th Year, No. 26, (2016), 186-171.
- [20] Sadeghian M., Hosseini S. H., Hemmati A., Shekari S., "Petrology, geochemistry and geochronology of SW Mayamey granitoids", Scientific Quarterly journal, Geosciences, 26, 103, (2017) 61-72.
- [21] Shekari S., Sadeghian M., Zhai M., Ghasemi H., Zou Y., "Mineral chemistry and petrogenesis of metabasites of Shotor-Kuh metamorphic - igneous complex (SE Shahrood) as an indicator for

- [43] Panjasawatwong Y., Danyushevsky L.V., Crawford A.J., Harris K.L., "An experimental study of the effects of melt composition on plagioclase-melt equilibria at 5 and 10 kbar; implications for the origin of magmatic high-An plagioclase". Contributions to Mineralogy and Petrology, 118 (1995) 420–432.
- [44] Berger J., Femenias O., Mercier J.C.C., Demaiffe D., "Ocean-floor hydrothermal metamorphism in the Limousin ophiolites (western French Massif Central): evidence of a rare preserved Variscan oceanic marker", Journal of Metamorphic Geology 23 (2005) 795–812.
- [45] Schweitzer E.L., Papike J.J., Bence A.E., "Satural analysis of clinopyroxenes from deep-sea basalts", American Mineralogist. 64 (1979) 501-513.
- [46] Le Bas, N.J., "The role of aluminous in igneous clinopyroxenes with relation to their parentage", Am.J.Sci. 260 (1962) 267-288.
- [47] Letterrier J., Maury R. C., Thonon P., Girard D., Marchal M., "Clinopyroxene composition as a method of identification of the magmatic affinities of paleo-volcanic series", Earth and Planetary Science Letters 59 (1982) 139–54.
- [48] Nachit H., Rezfimahef N., Stussi J.M., Carron J.P., "Composition chimique des biotites et typologie magmatique des granitoïdes", Comptes Rendus Hebdomadaires de l'Academie des Sciences 301(11) (1985) 813-818.
- [49] Azizi M., "Petrology and geochemistry of Sefid Sang granitoidic pluton and its metamorphic host rocks (South of Biarjomand)", Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2013), (in Persian).
- [50] Asgharzade Z., "Geology, geochemistry and petrology of diabasic dikes of Delbar area", Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2014), (in Persian).
- [51] Ebtehaj M, "Petrology and geochemistry of the diabasic dykes in west of the Band-e-HezarChah area", Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2014), (in Persian).
- [52] Khebreh D., "Petrology and geochemistry the late Neoproterozoic metamorphic-igneous of Ahmad Abad-Reza Abad complex (SE Shahrood)", Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2017), (in Persian).
- [53] Ghasemi H., Rostami-hussory M., Sadeghian M., "Basic magmatism in the extensional basin of the lower-middle Jurassic back arc on the northern *kbar*". Contributions to Mineralogy and Petrology 123 (1996) 92-108.
- [32] Putirka K., Ryerson F.J., Mikaelian H., "New igneous thermobarometers for mafic and evolved lava compositions, based on clinopyroxene + liquid equilibria" American Mineralogist 88 (2003) 1542-1554.
- [33] Putirka K., "Thermometers and Barometers for Volcanic Systems", Reviews in Mineralogy and Geochemistry 69 (2008) 61-120.
- [34] Soesoo A. A., "multivariate statistical analysis of clinopyroxene composition: empirical coordinates for the crystallisation PT-estimations". Geological Society of Sweden (Geologiska Föreningen) 119 (1997) 55-60.
- [35] Lindsley D. H., "Pyroxene thermometry". Am. Miner 68 (1983) 477-493.
- [36] Bertrand P., Mercier J.C., "The mutual solubility of coexisting ortho- and clinopyroxene: toward an absolute geothermometer for natural system?" Earth and Planetary Science Letters 76 (1985) 109-122.
- [37] Kretz R., "Metamorphic Crystallization". Johan Wiley and Sons Ltd, (1994) 507p.
- [38] Nimis P., Taylor W. R., "Single clinopyroxene thermobarometry for garnetperidotites. Part I. Calibration and testing of a Cr-in -Cpx barometer and an enstatite-in-Cpx thermometer". Contributions to Mineralogy and Petrology 139 (2000) 541-554.
- [39] Elthon D., "Petrology of the gabbroic rocks from the Mid-Cayman rise spreading centre". J. Geophys. Res. 92 (1987) 658–682.
- [40] Sultan Mohammadi A., Rajahai M., Morteza Azimzadeh A., "Study of mineral chemistry and melt inclusions in clinopyroxene phenocrysts and its application in petrology and mineralogy interpretations: A Case Study of Lamprofiri Dikes in North West of Iran, Advanced applied Geology, vol. 5: No. 16, (2016) 33-44. 10.22055/AAG.2015.11525.
- [41] Aydin F., Karsli O., Chen B., "Petrogenesis of the Neogene alkaline volcanics with implications for post-collisional lithospheric thinning of the Eastern Pontides, NE Turkey". Lithos, 104 (2008) 249-266.
- [42] Marsh B.D., Fournelle J., Myers J.D., Chou I.M., "On plagioclase thermometry in island-arc rocks: experiments and theory". In: Spencer R.J., Chou I.-M (Eds.), Fluid–Mineral Interactions: A Tribute to H.P. Eugster, Geochem. Soc. Spec. Pub., vol. 2 (1990) 65–83.

- Alborz zone", Iranian journal of geology, 7, No 27, (2013) 17-29.*
- [61] Wilmsen M., Fursich F., Syed-Emami K., Majidifard M., Taheri J., "The Cimmerian orogeny in northern Iran: tectono-stratigraphic evidence from the foreland", *Terra Nova* 21 (2009) 211-218.
- [62] Peng P., "Reconstruction and interpretation of giant mafic dyke swarms: a case study of 1.78 Ga magmatism in the North China craton". Geological Society, London, Special Publications 338 (2010) 163-178.
- [63] Hanski E., Mertanen S., Ramo T., Vuollo J., "Dyke swarms: Time markers of crustal evolution", Taylor & Francis Group, London (2006) 3–26.
- [64] Schmidt M.W., Poli S., "Experimentally based water budgets for dehydrating slabs and consequences for arc magma generation". *Earth and Planetary Science Letters* 163(1) (1998) 361-379.
- [65] Fürsich F.T., Wilmsen M., Seyed-Emami K., Majidifard M. R., "The Mid-Cimmerian tectonic event (Bajocian) in the Alborz Mountains, northern Iran: evidence of the break-up unconformity of the South Caspian Basin". Geological Society, London, Special Publications 312(1) 2009, 189-203.
- [66] Wang Z., Zhao Y., Zou H., Li W., Liu X., Wu H., Xu G., Zhang S., "Petrogenesis of the Early Jurassic Nandaling flood basalts in the Yanshan belt, North China Craton: A correlation between magmatic underplating and lithospheric thinning". *Lithos* 96 (2007) 543-566.
- [67] Veiskarami M., Sadeghian M., Shahvali kohshori P., Ghasemi H., Zhai M., "Majerad gabbrodiorites in the southeast of Shahrood: An evidence to the starting of opening of the supra-subduction basin of the Sabzevar Neotethyan branch in the middle Jurassic", *Kharazmi journal of earth sciences*, (in press).
- edge of Iran-Center-Alborz Khawuri, Shahrood-Damghan", Scientific Quarterly journal, Geosciences (in press).*
- [54] Asgharzadeh Z., Ghasemi H., Sadeghian M., "Petrology and geochemistry of gabbroic dykes separating the metamorphic complex-igneous dolbar (south east of biarjmand-shahrood)", 17th Conference of Iranian Geological Society, University Shahid Beheshti, Tehran, (2013) 337-333.
- [55] Hosseini S.H., Sadeghian M., Zhai M., Ghasemi H., "Mineral chemistry, thermobarometry and petrogenesis of Band-e-Hezarchah dike swarms (southeast of Shahrood)", *Petrology*, 7th Year, No. 25, (2016) 96-81.
- [56] Dadpour M., "Petrology and geochemistry of basaltic rocks in the base of Jurassic sedimentary sequence ii Jamil area in the east of Sahl (southeast shahrood) and their geodynamic significance", Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2015), (in Persian).
- [57] Moghaddasi S., Petrology, "Petrogenesis and Placement of Jurassic Volcanic Stones in the Eastern Alborz Zone" Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2004), (in Persian).
- [58] Jamshidi Kh., "The study of mafic magmatism in the base of Shemshak Formation in the eastern Alborz zone", Msc thesis, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran (2010), (in Persian).
- [59] Ghasemi H., Jamshidi, Kh., "Geochemistry, Petrology and Proposed Tectonomagmatic Model for Generation of Alkaline Basic Rocks in the Base of the Shemshak Formation, the Eastern Alborz Zone", [In eng]. *Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy* 19, no. 4 (2012): 699-714.
- [60] Ghasemi H., Jamshidi Kh., "Investigation of source region properties of alkaline basic rocks in the base of Shemshak Formation in the eastern